

jeg ikke, man tør sige. For mit Vedkommende har jeg tidt hørt, at da det er en Art Politimester-Opgave, Cultusministeren har at løse, kunde man maaffee gjerne lægge det Hele under Justitsministeren, men saalænge denne Opgave, der ligger for os, ikke er løst, nemlig at skaffe Kirken indenfor det kirkelige Omraade en Styrrelse, til hvilken Kirken kunde helde sit Hoved i omtvilsede Dieblit, troer jeg ikke, at man skal udtale saa bestemt, som det ærede Medlem gjorde, at Cultusministeren er til Unytte. „Kirkeminister“ er, som sagt, et Navn, der er udgaaet fra Dnslet om at betegne i vort eget Sprog det, som vi ikke have fundet Middel til tidligere at betegne ved Andet end ved Cultusminister, og derfor kaldes han ogsaa hyppigere Cultusminister end Kirkeminister. Jeg troer, at naar det ærede Medlem vil tale med Ministeren om de Sager, der her ligger for, og slyde Ministeren tilside, som urigtigt indblandet i de folkekirkelige Sager, da vil han gjøre bedst i at kalde ham Cultusminister, for derved at bringe i Grindring, at han staaer alle Gudstjenestelser i Landet lige nær, uden forsaavidt han selv personligt er Medlem af Folkekirken — men dette er jo en personlig Sag, som Intet har med Ministeren at gjøre. — Hvad jeg vil henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, der opfatte denne Sag paa samme Maade som det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Varfod), er, om ogsaa — selv om de ærede Medlemmer, hvad jeg er overbevist om, have Ret i den Grundanskuelse, som de her have søgt at gjøre gjældende, — Dieblittet til at gjøre denne gjældende nu er heldigt, og om de ikke kunne tænke sig, at selv med et Ministerium af dem, der dele deres Anskuelse, er det ikke gjørligt i dette Dieblit at komme til at bringe Sagen frem i Lovform. Dette er imidlertid Noget, jeg ikke vil blande mig i, jeg skal i den Henseende følge det Spor, som de Mænd have anvist, der have interesseret sig for Sagen, men jeg skal kun bringe dem til nøiere at overveie, om de ikke troe, at, hvis Loven muligens kunde bringes heelt igjennem i den Stillelse, den nu har, dette dog er et Fodtrin for dem til det næste Skridt, de ville gjøre. Kan Loven derimod ikke bringes igjennem, forstaaer

jeg overmaade godt Hensigten med Underbringelsesforlaget; saa er dette i høi Grad naturligt, thi det er da kun Meningens igjennem dette som det eneste Middel, der for Dieblittet ligger for, at komme til at udtale den Anskuelse, de nære, paa en mere positiv og klar Maade, og i Mellemtiden fra den ene Samling til den anden at bringe den til en nærmere Overveielse. Jeg troer, at Cultusministeren, uden at træde sin hele Stilling og Opfattelse for nær, kan erkjende, at Spørgsmaalet om Betydningen af den geistlige Biele ligeoverfor den præstelige Udnævnelse er af den Bestaafenhed, at det fra Regjeringens Side vil blive taget under den største, dybeste og alvorligste Overveielse. Jeg kan bebude den ærede Minister, at han ikke vil kunne — og ingen Minister vil kunne det — undgaae, at dette Spørgsmaal stadigt trænger sig paa, idet det har sin Rod i hele den Organisme, hvortil vi nu ere komne. For Ministeren vil der være een af to Ting at vælge imellem: enten at holde Folkekirken sammen saa godt, som han kan, derved, at den kirkelige Biele kommer til at faae fuld Gyldighed for alle de Personer, der have modtaget den, eller være fattet paa, at Folkekirken spredes sig i Secter, og saa fremtræder gjennem denne Sprede som Secter. Naar Mængden gribes af Dnsfer af denne Art, opstaaer der meget dybtgaaende Spørgsmaal, der gaae over paa et ganske andet og meget borgerligt Gebeet, som jeg vil bede, ikke alene den høitærede Cultusminister, men samtlige Ministre og især Finantsministeren om at bringe i Orden jo før jo heller, førend disse andre Meningsspørgsmaal gjøre sig gjældende i et alifor stort Maal og med alifor stor Kraft.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet: Jeg maa tilstaae, at jeg ikke ganske kan opfatte min Stilling som Kirke- eller Cultusminister paa den Maade, som den ærede sidste Taler gjorde. Jeg maa vel erkjende, at de andre religiøse Samsund og deres Cultus staae under Cultusministeren, men uden Hensyn til, hvilket Samsund jeg selv hører til, troer jeg dog, at Folkekirken staaer mig nærmere, og det vilde ogsaa være